UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Vita Et Honestate Clericorum. Titulus I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62953

Visual Library

EXTRAVAGANTIUM COMMUNIUM,

LIBER TERTIUS.

DE VITA ET HONESTATE CLERICORUM.

TITULUS I.

CAPITULUM UNICUM.

Præmiſſa muſicæ artis plurima laude, cantorum laſciva melodia reprobatur, quia contra honeſtatem clericalem, quod ore cantabant, geſtibus ſimulabant. Et cantores ipſi tam exempti, quàm non exempti per octo dies ab officio ſuſpenduntur. Poſſet etiam hæc extravagans aptè locari ſub tit. de celeb. miſ.

Joannes XXII.

DOcta ſanctorum patrum decrevit auctoritas, ut in divinæ laudis officiis, quæ debitæ ſervitutis obſequio exhibentur, cunctorum mens vigilet, ſermo non cespitet, & modeſta pſallentium gravitas placida modulatione decantet. Nam in ore eorum dulcis reſonabat ſonus. Dulcis quippe omnino ſonus in ore pſallentium reſonat, cùm Deum corde ſuſcipiunt, dum loquuntur verbis, in ipſum quoque cantibus devotionem accendunt: inde etenim in eccleſiis Dei pſalmodia cantanda præcipitur, ut fidelium devotio excitetur: in hoc nocturnum diurnumq; officium, & miſſarum celebritates aſſiduè clero ac populo ſub maturo tenore, diſtinctaque gradatione cantantur, ut eadem diſtinctione collibeant, & maturitate delectent. Sed nonnulli novellæ ſcholæ diſcipuli, dum temporibus menſurandis invigilant, novis notis intendunt fingere ſuas, quàm antiquas cantare malunt, in ſemibreves, & minimas eccleſiaſtica cantantur, notulis percutiuntur: nam melodias hoquetis interſecant, diſcantibus lubricant, triplis & motetis vulgaribus nonnunquam inculcant, adeò ut interdum antiphonarii & gradualis fundamenta deſpiciant, ignorent ſuper quo ædificant, tonos neſciant, quos non diſcernunt, imò confundunt: quum ex earum multitudine notarum aſcenſiones pudicæ, deſcenſionesque temperatæ, plani cantus, quibus toni ipſi ſecernuntur ad invicem obfuſcentur: currunt enim, & non quieſcunt, aures inebriant, & non medentur: geſtibus ſimulant, quod depromunt, quibus devotio quærenda contemnitur, vitanda laſcivia propalatur. Non enim inquit fruſtra ipſe Boëtius, laſcivus animus, vel laſcivioribus delectatur modis, vel eoſdem ſæpè audiens emollitur, & frangitur. Hoc ideò dudum nos & fratres noſtri correctione indigere percepimus: hoc relegare, imò prorſus abjicere, & ab eadem eccleſia Dei profligare efficacius properamus. Quocirca de ipſorum fratrum conſilio diſtrictè præcipimus, ut nullus deinceps talia, vel his ſimilia in dictis officiis, præſertim horis canonicis, vel cùm miſſarum ſolennia celebrantur, attentare præſumat. Si quis verò contra fecerit, per ordinarios locorum, ubi iſta commiſſa fuerint, vel deputandos ab eis in non exemptis, in exemptis verò per præpoſitos ſeu prælatos ſuos, ad quos aliàs correctio & punitio culparum & exceſſuum hujuſmodi, vel ſimilium pertinere dignoſcitur, vel deputandos ab eiſdem, per ſuſpenſionem ab officio per octo dies auctoritate hujus canonis puniatur. Per hoc autem non intendimus prohibere, quin interdum diebus feſtis præcipuè, ſive ſolennibus in miſſis, & præfatis divinis officiis aliquæ conſonantiæ, quæ melodiam ſapiunt, puta octavæ, quintæ, quartæ, & hujuſmodi ſupra cantum eccleſiaſticum ſimplicem proferantur: ſic tamen, ut ipſius cantus integritas illibata permaneat, ut nihil ex hoc debene morata muſica immutetur: maximè cùm hujuſmodi conſonantiæ auditum demulceant, devotionem provocent, & pſallentium Deo animos torpere non ſinant. Actum & datum, &c.

a Eccleſ. 47.

DE PRÆBENDIS ET DIGNITATIBUS.

TITVLVS II.

CAP. I.

Cùm beneficia in curia vacantia idoneis debeant conferri perſonis, illorum collationem Papa ſibi reſervat. vide cap. 2. & 3. & cap. præſenti eod. tit. lib. 6.

Bonifacius VIII.

PIÆ ſolicitudinis ſtudio ducimur, ut dignitates, perſonatus, præbendæ, aliaque beneficia eccleſiaſtica, cum cura vel ſine cura, quæ apud ſedem Apoſtolicam vacare noſcuntur, perſonis conferantur idoneis a: per quas in eis debita impendantur obſequia, & divinorum cultus exerceatur ſolicitè in eiſdem. Inde fit, quòd nos hujuſmodi dignitates, perſonatus, præbendas, eccleſias, & alia eccleſiaſtica beneficia quæ apud ſedem eandem intra unum menſem à data præſentium hactenus in curia vacaverint computandum, & quæ ex nunc apud eam vacaverint in futurum, proviſioni ſedis ejuſdem auctoritate Apoſtolica reſervamus: Decernentes exnunc irritum & inane, ſi ſecus in hac parte ſcienter vel ignoranter, per quemcunque ſeu quoſcunque, Apoſtolica, vel alia quavis auctoritate contigerit attentari. Nulli ergo, &c. Datum Later. 3 nonas Maji. Anno 1.

a Vide Conc. Trid. Seſſ. 24. de reform. c. 12.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN